

MINISTER FINANSÓW

PT1/0602/76/741/KSB/13/RD 7208

Warszawa, dnia 24 stycznia 2014 r.

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

J. Giderek
SEKRETARIAT
Senackich
Wpłynęło dn. 28.01.14
nr 522 podpis. *J.*

Nawiązując do przesłanego przy piśmie z dnia 19 grudnia 2013 r. znak: BPS/043-46-1972/13 tekstu oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Tadeusza Arłukowicza na 46. posiedzeniu Senatu w dniu 18 grudnia 2013 r., dotyczącego stawki VAT na wyroby medyczne, uprzejmie informuję.

System podatku VAT w Unii Europejskiej podlega harmonizacji, co oznacza, iż państwa członkowskie zobowiązane są do przestrzegania zgodności krajowych przepisów w zakresie podatku VAT z regulacjami wynikającymi z prawa unijnego. Oznacza to, że regulacje przyjęte w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), muszą być zgodne w szczególności z przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r., str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE, państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie obniżone stawki podatku VAT. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE. W pkt 3 i 4 przedmiotowego załącznika wskazano, że stawkę obniżoną, o której mowa w art. 98 dyrektywy 2006/112/WE można zastosować do:

(3) produktów farmaceutycznych zwykle stosowanych dla ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych, łącznie z produktami używanymi do celów antykoncepcyjnych oraz higieny osobistej;

(4) sprzętu medycznego, sprzętu pomocniczego oraz pozostałych urządzeń przeznaczonych zwykle do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności, przeznaczonego wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne, łącznie z naprawami takich towarów, jak również dostarczanie fotelików do przewozu dzieci w samochodach.

Zdaniem Komisji Europejskiej nie istnieje możliwość stosowania obniżonej stawki podatku VAT do pewnych kategorii towarów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o podatku od towarów i usług, jako „Towary związane z ochroną zdrowia”, gdyż nie można ich zakwalifikować do żadnej z pozycji znajdujących się w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE (w szczególności nie można ich zakwalifikować do pozycji 3 ani do pozycji 4 załącznika III do tej dyrektywy).

Mając na uwadze powyższe, Komisja Europejska stanęła na stanowisku, że wskazane przez nią polskie uregulowania mogą naruszać prawo unijne.

Komisja Europejska działając na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wydała w dniu 24 stycznia 2013 r. uzasadnioną opinię, z której wynika, że Rzeczpospolita Polska stosując obniżoną stawkę VAT m.in. w odniesieniu do: dostaw sprzętu medycznego, który nie jest wyłącznie przeznaczony do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne oraz do niektórych produktów farmaceutycznych, wymienionych w załączniku nr 3 do polskiej ustawy o podatku od towarów i usług, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. od 96 do 98 dyrektywy 2006/112/WE w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.

W odpowiedzi na uzasadnioną opinię, Rzeczpospolita Polska nie podzieliła stanowiska Komisji Europejskiej co do objęcia stawką podstawową niektórych pozycji zakwestionowanych przez Komisję Europejską, ze względu na fakt przeznaczenia towarów w nich ujętych do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne w celu łagodzenia skutków niepełnosprawności.

Komisja nie uznając przedstawionych przez Polskę wyjaśnień wniosła, w dniu 20 grudnia 2013 r., skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-678/13. Zdaniem Komisji Europejskiej poprzez zastosowanie obniżonej stawki VAT do dostaw sprzętu medycznego i niektórych produktów farmaceutycznych Polska naruszyła przepisy art. 97 i 98 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy. Tekst skargi został przekazany Ministerstwu Finansów drogą elektroniczną również w dniu 20 grudnia 2013 r.

Zgodnie z art. 124. § 1 regulaminu postępowania Przed Trybunałem Sprawiedliwości, termin na przedstawienie przez Rzeczypospolitą Polską odpowiedzi na skargę wynosi dwa miesiące od dnia doręczenia skargi. Termin ten ulega wydłużeniu o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, o którym mowa w art. 51 regulaminu. W niniejszej sprawie, termin na udzielenie odpowiedzi na skargę upływa w dniu 3 marca 2014 r.

W przypadku, gdy Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeknie, że przepisy krajowe Rzeczypospolitej Polski są niezgodne z odpowiadającymi im przepisami prawa unijnego, to wówczas na mocy art. 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Polska będzie

zobowiązana podjąć środki, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału. Ewentualne niekorzystne dla Polski rozstrzygnięcie Trybunału oznaczałoby konieczność dokonania w szczególności rewizji przepisów dotyczących stosowania stawki obniżonej VAT na wyroby medyczne oraz niektóre produkty farmaceutyczne.

Ocena w kwestii sposobu oraz terminu wykonania wyroku należy do Komisji Europejskiej.

Jeżeli Polska nie podejmie środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może nałożyć na państwo członkowskie ryczałt lub okresową karę pieniężną. Wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej może wskazać również Komisja Europejska.

Reasumując, kluczowe dla podjęcia dalszych działań dotyczących w szczególności stawki VAT na wyroby medyczne i niektóre produkty farmaceutyczne będzie rozstrzygnięcie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-678/13.

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU

Janusz Cichoń

